

این بار می‌خواهم به شیراز بروم. شهری که به شعر و شاعری مشهور است؛ ولی من در جست و جوی یک دانشمند به نام کمال‌الدین فارسی می‌روم. کمال وقتی به دنیا آمد که مغولان به ایران حمله کرده بودند. او از همان کودکی علاقه‌ی فراوانی به آموختن علوم ریاضی داشت. همین‌طور دوست داشت که اجسام و ویژگی‌های آن‌ها را بشناسد؛ یعنی به دانش فیزیک علاقه مند بود. به همین دلیل او قبل از دانشمندان مشهور اروپایی، به کشف‌های درخشانی دست یافت.

پسری که تشنه‌ی آموختن بود

● محسن هجری

● تصویرگر: رضا مکتبی

کمال یک ظرف شیشه‌ای کروی ساخت و آن را پر از آب کرد و به آن نور تاباند. او با این کار رنگین کمان را در آزمایشگاه خود بازسازی کرد. او نخستین کسی بود که نظریه‌ی خطای چشم را بیان کرد و برای دقت بیشتر چشم، از عدسی (عینک) استفاده کرد.

از محمد کمال چند کار را می‌توان آموخت:

- هر چیزی می‌بینیم، یک پرسش مطرح کنیم: چرا این‌طوری است؟
- برای فهمیدن درستی یا نادرستی نظریه‌هایمان، به تجربه و آزمایش اهمیت بدهیم.
- تشنه‌ی آموختن مطالب جدید باشیم.